

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

MYSTISKE Z-STRAALER, DE

PROGRAMMER
CREDITS MM.

DE MYSTISKE

STRAALER

Nordisk Films Co.

har atter ramt Sømmet paa
Hovedet og frembragt en
Film, som skal og maa blive

en Publikums-Succes uden Mage

Tre sensationelle Akter

Hovedpersonerne

Professor Berg,
en berømt Kemiker

Johs. Ring

Erna, hans smukke Datter

Alma Hinding

Karsakow, Danser

Anton de Verdier

Vladir, hans Broder

Frithiof Kaulbach

En brillant Idé

ligger til Grund for dette spændende og underholdende Skuespil — og Idéen er udmærket gennemført, idet de Kunstnere, hvem de interessante Roller er betroet, løser deres Opgaver med betagende Kraft og Dygtighed.

Det fyldte Hus jubler,

naar den unge Vladir kækt og uforfærdet kæmper for sin Broders Velfærd.

Afdelinger.

I Presselogen.

Danseren Karsakow.

„Hvis jeg var i Deres Sted, Hr.

Direktør, vilde jeg afskedige ham!“

Karsakows Broder, Vladir.

Næste Dag.

Paa Direktørens Kontor.

„Jeg har ikke Brug for Dem længere.

Deres Nummer trækker ikke!“

Hjemme i Pensionatet.

Gennemstraalings-Forsøgene.

Professor Berg, den berømte Kemiker.

En smuk Datter.

Intet Engagement

„Find paa noget nyt!“

Karsakows Beshutning.

Professorens Opfindelse.

Vladir lister sig efter sin Broder.

„Der er en Tyv derinde!“

Politiet tilkaldes.

Er Tyveriet opdigtet?

Et Brev fra Isabel.

Professor Berg og Erna ankommer.

Karsakow paa sit Paaklædnings-

værelse.

„Fa'r, jeg har en Ide.“

Ernas Engagement.

Hos Varietetedirektøren.

Formiddagsprøve.

Karsakow indstuderer et nyt Nummer.

Skelettet som Linedanser.

„Jeg er tilfreds med Prøven!“

I Restauranten.

Hendes fremtidige Kammerater.

„Løb hjem og gem Kassen!“

I det hemmelige Rum!

Tilvenstre for Kirken 2, derefter 2
lige ned.

„Jeg har glemt noget i min Garderobe.“
Karsakow og Vladir sniger sig om-
bord paa „Orion“.

I Lastrummet.

Den sidste haarde Kamp.

De mystiske Z-Straaler.

Karsakow finder sin Stilling rent fortvivlet; han er Artist og har hidtil haft Engagement i Cirkus som Danser, men nu har han faaet sin Afsked med den Motivering, at hans Nummer trak ikke længere.

Han aner end ikke, hvorledes han skal skaffe Føden til sig og sin 11-aarige Broder, Vladir. Da falder hans Øje tilfældig paa en Annonce fra den bekendte Kemiker, Professor Berg, der i længere Tid har syslet med en Opfindelse til Gennemstraaling af det menneskelige Legeme. Professoren agter at begynde en Række praktiske Forsøg, hvortil han har Brug for et Medium. Karsakow beslutter at stille sig til Raadighed for dog at tage den Indtægt med.

Nogle Aftener efter at Karsakow har besøgt Professor Berg og dør stiftet Bekendtskab med dennes Lysopfindelse, modtager han et Brev med et meget nedslaaende Indhold. Brevet er fra hans Artistagent, der skriver, at det har været umuligt at skaffe ham Engagement noget Sted; hans Nummer er for gammelt. Han maa finde paa noget nyt, helst noget, som endnu aldrig før er set paa en Scene.

Finde paa noget nyt!

Det er lettere sagt end gjort, siger Karsakow ved sig selv, men saa kommer kan pludselig i Tanke om Pro-

Efter Tyveriet.

fessor Bergs Opfindelse. Det var da noget nyt, noget, som endnu aldrig før var set paa nogen Scene!

Hans Hjerne sysler allerede med Idéer til Plakattekster, som nok skulde vække Opsigt. Kunde han blot faa Fingre i Opfindelsen . . .

Fra sit Besøg hos Professor Berg véd han, at Lyspræparatet opbevares i en lille firkantet Kasse, som med Lethed lod sig borttransportere.

Efterhaanden modnes en Beslutning hos ham: Han vil snige sig ind i Professorens Villa og stjæle Kassen med Lysopfindelsen; har han først den, er hans Lykke gjort.

Allerede samme Aften udfører han sit Forehavende. Uden at støde paa Hindringer skaffer han sig Adgang til Forsøgscellen, hvor han véd, at Lysopfindelsen befinder

De to Brødre.

sig, men uden at han mærker det, smækker den tunge Jern-
dør i bag ham og allarmerer samtidig Professoren om, at
Uvedkommende har trængt sig ind i hans Allerhelligste.

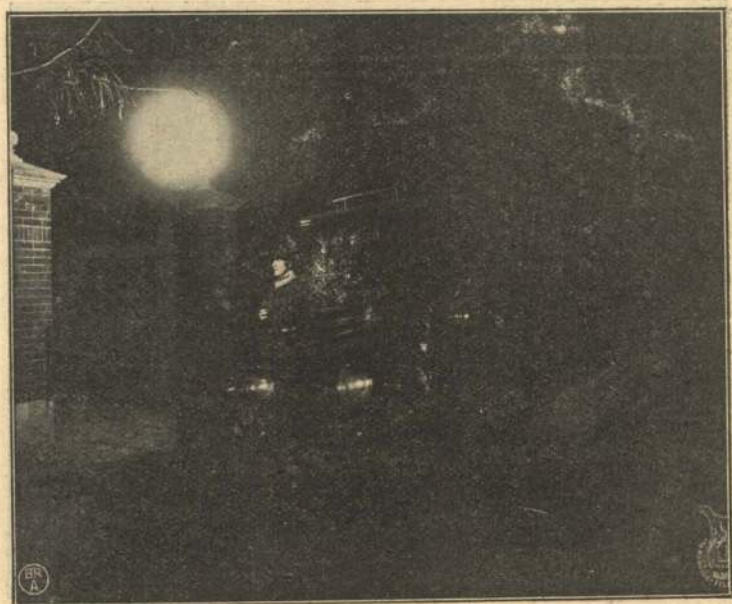
Politiet bliver tilkaldt, men inden det naar frem, har
Vladir, som af egen Drift har listet sig efter Broderen, be-
friet denne, og de undslipper saaledes med den værdifulde
Opfindelse.

Nogen Tid senere faar Professor Bergs Datter, Frk.
Erna, Brev fra en Veninde, der er paa Rejse.

Veninden skriver, at hun nu er kommen til Byen
Quisovia. Her har hun været i Variétéen, hvor hun blandt
andet saa en Artist, der midt under sin Dans lod sig for-
vandle til Skelet.

Erna, der saaledes bliver mindet om Faderens for-

Ved Nat.

svundne Opfindelse, falder straks paa den Tanke, at Tyven og Skeletdanseren maa være samme Person, og overtaler Faderen til straks at rejse til Quisovia.

Faa Dage senere sidder Fader og Datter i en Loge i den Variété, hvor Karsakow optræder.

Straks Karsakow viser sig, genkender Professoren i ham sit tidligere Medium og forstaar da samtidig Hemmeligheden ved den mystiske Skeletdans.

Men Erna, der er en praktisk, ung Pige, har paa samme Tid fattet en dristig Plan, ved Hjælp af hvilken hun haaber atter at bringe Professor Berg i Besiddelse af Lyspræparatet: Hun vil søge Engagement ved Variétéen for paa den Maade at kunne nærme sig Karsakow uden at vække Mistanke.

Paa Scenen.

Allerede næste Formiddag fremstiller Erna sig for Direktøren for Variétéen og faar Lov til at aflægge en Prøve, hvor hun er saa heldig straks at træffe Karsakow. Han bliver øjeblikkelig indtaget i den kønne, unge Pige, der besvarer hans Elskværdigheder med Smil og Rødmælk.

De aftaler at mødes efter Prøven.

Før at blive Broderen Vladir kvit sender Karsakow ham afsted med Kassen, der indeholder Lysopfindelsen, og paalægger ham at tage hjem, hvor de bor, og gemme den i et hemmeligt Rum, hvis Beliggenhed Karsakow nærmere betegner for ham.

Under et ligegyldigt Paaskud fjerner Erna sig og følger efter Vladir.

Ved en Række snedige Manøvrer lykkes det hende at

Karsakow og Frk. Erna.

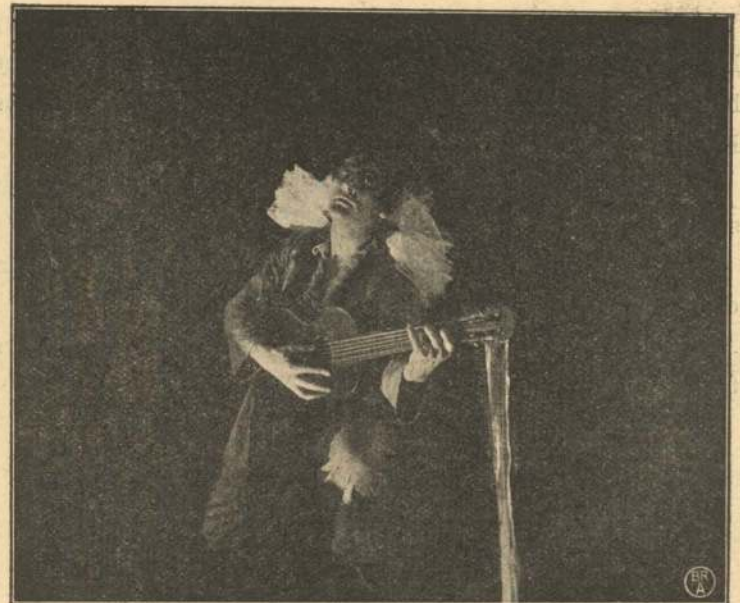
bringe Drengen i et Baghold og sikre sig Kassen med Opfindelsen, som hun derefter glædestraalende giver til sin Fader.

Saasnt de kan, bestemmer de sig til at rejse hjem.

Karsakow, der ikke blot ærgrer sig over at være bleven overlistet, men tillige indser, at han nu atter staar uden Haab om Engagementer, læser i Avisen, at Professor Berg og Erna rejser tilbage med Damperen „Orion“ og beslutter at vove et sidste Kup for atter at sætte sig i Besiddelse af Kassen.

Han og Vladir sniger sig derfor ombord paa „Orion“ og skjuler sig i Lasten.

Om Natten lister Vladir sig ad Kahytgangen frem til Professor Bergs Celle, men Erna opdager i Tide Faren

Effekt-Nummeret.

og bestemmer sig derfor, som den modige Pige hun er, til at møde den Ansigt til Ansigt.

Hun opsporer Karsakows Skjulested ombord paa Skibet, men Karsakow, der nu ikke længere skyer noget Middel for at gennemføre sin Plan, svinebinder den unge Pige, stjæler Opfindelsen og flygter med en af Skibets Redningsbaade.

Takket være sin Snarraadighed kommer Erna dog hurtigt fri.

I en anden af Skibets Baade følger hun efter Flygtningene, som imidlertid har roet sig i Land til en øde Klippeø.

Op gennem trange Kløfter fortsættes Forfølgelsen, indtil Karsakow pludselig ser Vejen foran sig spærret af en dyb Afgrund.

I et Øjeblik har han gjort sig klart, hvad der venter ham, hvis han tvinges til at overgive sig, og han beslutter hellere at omkomme med Opfindelsen, af hvilken hele hans Eksistens afhænger, end udlevere den.

Med voldsom Kraft slynger han derfor Kassen med det stærkt eksplosive Lyspræparat mod Klippen.

Et tusindfoldigt Ekko af den frygtelige Eksplosion drøner gennem Klippeøens Dale og Kløfter, . . . men i Afgrundens Dyb faar Erna Øje paa Karsakow og Vladirs forfærdeligt lemlæstede Legemer.

ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Program-Tekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

S.

Emil Kristensen, Nørregade 10.

SKELETDANSEN.

HOVEDPERSONERNE:

Professor Berg, en berømt Kemiker.	Johs. Ring.
Erna, hans smukke Datter	Alma Hinding.
Karsakow, Danser	Anton de Verdier.
Vladir, hans Broder.	Frithiof Kaulbach.

Karsakow finder sin Stilling rent fortvivlet; han er Artist og har hidtil haft Engagement i en Varieté som Danser, men nu har han faaet sin Afsked med den Motivering, at hans Nummer trak ikke længere.

Han aner end ikke, hvorledes han skal skaffe Føden til sig og sin 11-aarige Broder Vladir. Da falder hans Øje tilfældig paa en Annonce fra den bekendte Kemiker, Professor Berg, der i længere Tid har syslet med en Opfindelse til Gennemstråling af det menneskelige Legeme. Professoren agter at begynde en Række praktiske Forsøg, hvortil han har Brug for et Medium. Karsakow beslutter at stille sig til Raadighed for dog at tage den Indtægt med.

Nogle Aftener efter at Karsakow har besøgt Professor Berg og dér stiftet Bekendtskab med dennes Lysopfindelse, modtager han et Brev med et meget nedslaaende Indhold. Brevet er fra hans Artistagent, der skriver, at det har været ham umuligt at skaffe ham Engagement noget Sted, hans Nummer er for gammelt. Han maa finde paa noget nyt, helst noget, som endnu aldrig før er set paa en Scene.

Finde paa noget nyt!

Det er lettere sagt end gjort, siger Karsakow ved sig selv, men saa kommer han pludselig i Tanke om Professor Bergs Opfindelse. Det var da noget nyt, noget, som endnu aldrig før var set paa nogen Scene!

Hans Hjerne sysler allerede med Idéer til Plakatteksler, som nok skulde vække Opsigt. Kunde han blot faa Fingre i Opfindelsen . . .

Fra sit Besøg hos Professor Berg ved han, at Lyspræparatet opbevares i en lille firkantet Kasse, som med Lethed lod sig borttransportere.

Efterhaanden modnes en Beslutning hos ham: Han vil snige sig ind i Professorens Villa og stjæle Kassen med Lysopfindelsen; har han først den, er hans Lykke gjort.

Allerede samme Aften udfører han sit Forehavende. Uden at støde paa Hindringer skaffer han sig Adgang til Forsøgscellen, hvor han ved, at Lysopfindelsen befinder sig, men uden at han mærker det, smækker den tunge Jerndør i bag ham og allarmere samtidig Professoren om, at Uvedkommende har trængt sig ind i hans Allerhelligste.

Politiet bliver tilkaldt, men inden det naar frem, har Vladir, som af egen Drift har listet sig efter Broderen, befriet denne, og de undslipper saaledes med den værdifulde Opfindelse.

Nogen Tid senere faar Professor Bergs Datter, Frk. Erna, Brev fra en Veninde, der er paa Rejse.

Veninden skriver, at hun nu er kommen til Byen Quisovia. Her har hun været i Varietéen, hvor hun blandt andet saa en Artist, der midt under sin Dans lod sig forvandle til Skelet.

Erna, der saaledes bliver mindet om Faderens forsvundne Opfindelse, falder straks paa den Tanke, at Tyven og Skeletdanseren maa være samme Person, og overtaler Faderen til straks at rejse til Quisovia.

Faa Dage senere sidder Fader og Datter i en Loge i den Varieté, hvor Karsakow optræder.

Straks Karsakow viser sig, genkender Professoren i ham sit tidligere Medium og forstaar da samtidig Hemmeligheden ved den mystiske Skeletdans.

Men Erna, der er en praktisk ung Pige, har paa samme Tid fattet en dristig Plan, ved Hjælp af hvilken hun haaber atter at bringe Professor Berg i Besiddelse af Lyspræparatet. Hun vil søge Engagement ved Varietéen for paa den Maade at kunne nærme sig Karsakow uden at vække Mistanke.

Allerede næste Formiddag fremstiller Erna sig for Direktøren for Varietéen og faar Lov til at aflægge en Prøve, hvor hun er saa heldig straks at træffe Karsakow. Han bliver øjeblikkelig indtaget i den kønne, unge Pige, der besvarer hans Elskværdighed med Smil og Rødmen.

De aftaler at mødes efter Prøven.

For at blive Broderen Vladir kvit sender Karsakow ham afsted med Kassen, der indeholder Lysopfindelsen, og paalægger ham at tage hjem, hvor de bor, og gemme den i et hemmeligt Rum, hvis Beliggenhed Karsakow nærmere betegner for ham.

Under et ligegyldigt Paaskud fjerner Erna sig og følger efter Vladir.

Ved en Række snedige Manøvrer lykkes det hende at bringe Drengen i et Baghold og sikre sig Kassen med Opfindelsen, som hun derefter glædestraalende giver til sin Fader.

Saasnart de kan, bestemmer de sig til at rejse hjem.

Karsakow, der ikke blot ærgres sig over at være bleven overlistet, men tillige indser, at han nu atter staar uden Haab om Engagementer, læser i Avisen, at Professor Berg og Erna rejser tilbage med Damperen „Orion“, og beslutter at vove et sidste Kup for atter at sætte sig i Besiddelse af Kassen.

Han og Vladir sniger sig derfor ombord paa „Orion“ og skjuler sig i Lasten.

Om Natten lister Vladir sig ad Kahytgangen frem til Professor Bergs Celle, men Erna opdager i Tide Faren og bestemmer sig derfor, som den modige Pige, hun er, til at møde den Ansigt til Ansigt.

Hun opsporer Karsakows Skjulested ombord paa Skibet, men Karsakow, der nu ikke længere skyer noget Middel til at gennem-

føre sin Plan, svinebinder den unge Pige, stjæler Opfindelsen og flygter med en af Skibets Redningsbaade.

Takket være sin Snarraadighed kommer Erna dog hurtig fri.

I en anden af Skibets Baade følger hun efter Flygtningene, som imidlertid har roet sig i Land til en øde Klippeø.

Op gennem trange Kløfter fortsættes Forfølgelsen, indtil Karsakow pludselig ser Vejen foran sig spærret af en dyb Afgrund.

I et Øjeblik har han gjort sig klar, hvad der venter ham, hvis han tvinges til at overgive sig, og han beslutter hellere at omkomme med Opfindelsen, af hvilken hele hans Eksistens afhænger, end udlevere den.

Med voldsom Kraft slynger han derfor Kassen med det stærkt eksplosive Lyspræparat mod Klippen.

Et tusindfoldigt Ekko af den frygtelige Eksplosion drøner gennem Klippeøens Dale og Kløfter . . . men i Afgrundens Dyb faar Erna Øje paa Karsakows og Vladirs forfærdelig lemlæstede Legemer.

D ø d e d a n s e n .

Personerne

Professor Berg, KemikerHerr Johs. Ring.
Erna, hans DatterFrk. Alma Hinding.
Karsakow, DanserHerr Anthon de Verdier.
Vladir, hans BroderHerr Frithiof Maulbach.

Karsakow finder sin Stilling rent fortvivlet. Han er Artist og har hidtil haft Engagement i Cirkus som Danser, men nu har han faaet sin Afsked med den Motivering, at hans Nummer trak ikke længere. Han aner end ikke, hvorledes han skal skaffe Føden til sig og sin 11 aarige Broder, Vladir. Da falder hans Øje tilfældig paa en Annonce fra den bekendte Kemiker, Professor Berg, der i længere Tid har syslet med en Opfindelse til Gennemstraaling af det menneskelige Legeme. Han agter at begynde en Række praktiske Forsøg, hvortil han har Brug for et Medium. Karsakow beslutter at stille sig til Raadighed for dog at tage den Indtægt med.

Nogle Aftener efter at Karsakow har besøgt Professor Berg og der stiftet Bekendtskab med dennes Lysopfindelse, modtager han et Brev med et meget nedslaaende Indhold. Brevet er fra hans Artistagent, der skriver, at det har været umuligt at skaffe ham Engagement noget sted. Hans Nummer er for gammelt. Han maa finde paa noget nyt, helst noget, som endnu aldrig før er set paa en Scene.

Finde paa noget nyt! det er lettere sagt end gjort, siger Karsakow ved sig selv, men saa kommer han pludselig i Tanke om Professor Bergs Opfindelse. Det var da noget nyt, noget, som endnu aldrig før var set paa nogen Scene. Hans Hjerne sysler allerede med *Ideer* til Plakattekster, som nok skulde vække Opsigt. Kunde han blot faa fingre i Opfindelsen. Fra sit Besøg hos Professor Berg ved han, at Lyspræparatet opbevares i en lille firekantet Kasse, som med Lethed lod sig borttransportere.

Efterhaanden modnes en Beslutning hos ham. Han vil snige

sig ind i Professorens Villa og stjæle Kassen med Lysopfindelsen. Har han først den, er hans Lykke gjort.

Allerede samme Aften udfører han sit Forehavende. Uden at støde paa Hindringer skaffer han sig Adgang til Forsøgscellen, hvor han ved, at Lysopfindelsen befinder sig. Men uden at han mærker det, smækker den tunge Jerndør i bag ham og allumerer samtidig Professoren om, at Uvedkommende har trængt sig ind i hans Allerehelligste. Politiet bliver tilkaldt, men inden det naar frem, har Vladir, som af egen Drift har listet sig efter Broderen, befriet denne, og de undslipper saaledes med den værdifulde Opfindelse.

Nogen Tid senere faar Professor Bergs Datter, Frk. Erna, Brev fra en Veninde, der er paa Rejse. Veninden skriver, at hun nu er kommen til Byen Z. Her har hun været i Varieteten, hvor hun blandt andet saa en Artist, der midt under sin dans lod sig forvandle til Skelet. Erna, der saaledes bliver mindet om Faderens forsvundne Opfindelse, falder straks paa den Tanke, at Tyven og Skeletdanseren maa være samme Person, og overtaler Faderen til straks at rejse til Byen Z.

Faa Dage senere sidder Fader og Datter i en Loge i den Varieteten, hvor Karsakow optræder. Straks Karsakow viser sig, genkender Professoren i ham sit tidligere Medium og forstaar da samtidig Hemmeligheden ved den mystiske Skeletdans. Men Erna, der er en praktisk, ung Pige, har paa samme Tid fattet en dristig Plan, ved Hjalp af hvilken hun haaber atter at bringe Professor Berg i Besiddelse af Lyspræparatet. Hun vil søge Engagement ved Varieteten for paa den Maade at kunne nærme sig Karsakow uden at vække Mistanke. Allerede næste Formiddag fremstiller Erna sig for Direktøren for Varieteten og faar Lov til at aflægge en Prøve, hvor hun er saa heldig straks at træffe Karsakow. Han bliver øjeblikkelig indtaget i den kønne, unge Pige, der besvarer hans Elskværdig-

heder med smil og Rødmen. De aftaler at mødes efter Prøven.

For at blive broderen Vladir kvit sender Karsakow ham afsted med Kassen, der indeholder Lysopfindelsen, og paalægger ham at tage hjem, hvor de bor, og gemme den i et hemmeligt Rum, hvis Beliggenhed Karsakow nærmere betegner for ham. Under et ligegyldigt Paaskud fjerner Erna sig og følger efter Vladir. Ved en Række sne-dige Manøvrer lykkes det hende at bringe Drengen i et Baghold og sikre sig Kassen med Opfindelsen, som hun derefter glædestraalende giver til sin Fader. Saasnart de kan, bestemmer de sig til at rejse hjem.

Karsakow, der ikke blot ærgrer sig over at være bleven overlistet, men tillige indser, at han nu atter staar uden Haab om Engagementer, læser i Avisen, at Professor Berg og Erna rejser tilbage med Damperen "Orion" og beslutter at vove et sidste Kup for atter at sætte sig i Besiddelse af Kassen. Han og Vladir sniger sig derfor ombord paa "Orion" og skjuler sig i Lasten. Om Natten lister Vladir sig ad Kahytsgangen frem til Professor Bergs Gælle, men Erna opdager i Tide Faren og bestemmer sig derfor som den modige Pige hun er til at møde den Ansigt til Ansigt. Hun opsporer Karsakows Skjulested ombord paa Skibet, men Karsakow, der nu ikke længere skyer noget Middel for at gennemføre sin Plan, svinebinder den unge Pige, stjæler Opfindelsen og flygter med en af Skibets Redningsbaade. Takket være sin Snarraadighed kommer Erna dog hurtigt fri. I en anden af Skibets Baade følger hun efter Flygtningene, som imidlertid har roet sig i Land til en øde Klippe. Op gennem trange Klæfter fortsættes Forfølgelsen, indtil Karsakow pludselig ser Vejen foran sig spærret af en dyb Afgrund. I et Øjeblik har han gjort sig klart, hvad der venter ham, hvis han tvinges til at overgive sig, og han beslutter hellere at omkomme med Opfindelsen, af hvilken hele hans Eksistens afhænger end udlevere den. Med voldsom Kraft slynges han derfor Kassen med det

(Dødedansen)

-4-

stærkt eksplosive Lyspræparat med Klippen. Et tusindfoldigt Ekko af den frygtelige Eksplosion drøner gennem Klippeøens Dale og Kløfter ... men i Afgrundens dyb faar Erna Øje paa Karsakows og Vladirs forfærdeligt lemlæstede Legemer.

-----oo-----

stærkt eksplosive væsperparat med Kippen. Et tustindfoldigt Ekko
 af den trykte eksplosion danner gennem Kippens Dole og Klæd-
 ter... men i Algenens Dyd kan Erns Oje ses Karasows og Vindre
 forårsaget iemstede legemer.

—oo—

T O T E N T A N Z.

— — — — —
Drama in drei Akten.

Personen:

Professor Berg.....Herr Johannes Ring.
Erna, seine Tochter.....Frl. Alma Hinding.
Karsa, Tänzer.....Herr Anton de Verdier
Waldemar, sein Bruder..... Frithiof Kaulbach

Der Tänzer Karsa, der in einem grossen Variété auftritt, erregt das Missfallen der Presse derart, dass sein Direktor ihn anderen Tages entlässt. Für Karsa, der noch für seinen kleinen Bruder Waldemar zu sorgen hat, beginnt eine Zeit stiller, hoffnungsloser Verzweiflung. Auch der Theateragent vermag ihm kein neues Engagement in Aussicht zu stellen. Seine Darbietungen, die keinerlei Sensation aufweisen, befriedigen weder die verwöhnten Ansprüche der Direktoren noch des Publikums. Um wenigstens nicht verhungern zu müssen, sucht Karsa einstweilen eine andere Beschäftigung und gerät dabei an ein Inserat, welches sein ganzes Interesse wachruft. Der berühmte Physiker Professor Berg sucht einen Assistenten, der sich gleichzeitig als Versuchsobjekt für seine neue Erfindung, Durchstrahlung des menschlichen Körpers, zur Verfügung stellt. Diese Beschäftigung erfordert keinerlei Vorkenntnisse. Karsa begibt sich also sofort auf den Weg, um dem Professor seine Dienste anzubieten. Er wird in eine enge Zelle geführt, und der Bestrahlung des Lichtapparates ausgesetzt. Eine wunderbare Erscheinung zeigt sich. Viel deutlicher noch als unter der Einwirkung der Röntgenstrahlen wird der Knochenbau des Tänzers sichtbar, während Muskeln und Haut nur noch als dünner Schleier sichtbar sind. Hoherfreut über diesen günstigen Ausfall seines Experiments entlässt der Professor den Tänzer mit der Zusicherung, ihm in den nächsten Tagen Bescheid zu geben.

Ueber Karsa ist eine merkwürdige Erregung gekommen. Was er erlebt, hat in ihm eine Idee reifen lassen, die an Grossartigkeit ihresgleichen sucht; allerdings kann ihn nur ein schweres Vergehen

zum ersehnten Ziele führen. Er hat die Absicht, den wertvollen Beleuchtungsapparat des Professors zu stehlen, um sich während seiner Tänze durchleuchten und in ein Skelett verwandeln zu lassen.

Gelingt dieser Plan, so hat er die Sensation gefunden, welche ihn auf einmal in die Erste Reihe der Artisten rücken würde. Ruhm, Glanz, Reichtum erwarten ihn, er schlägt darum alle Bedenken in den Wind und macht sich noch in der gleichen Nacht an das schwierige Werk.

Sein kleiner Bruder Waldemar hat indessen die Aufregung Karsas beobachtet. Er ist ein verwegener, kluger Junge. Als er die Entfernung seines Bruder bemerkt, schleicht er sich ihm nach, um ihm beizustehen, wenn eine Gefahr ihn bedrohen sollte. Im Dunkel der Nacht gelangt Karsa unentdeckt in den Raum, in welchem der Professor seine Erfindung aufbewahrt. Als er sich jedoch mit ihr entfernen will, hat sich die Tür, eine schwere eiserne Tür, geschlossen, und sein verzweifeltes Bemühen, sie zu öffnen, erweckt nur die Aufmerksamkeit des Professors, der den Sachverhalt sofort durchschaut und die Polizei telephonisch benachrichtigt. Draussen vor dem Hause hat Waldemar umsonst auf die Rückkehr des Bruders geharrt. In der dunklen Furcht, es könne ihm etwas zugestossen sein, folgt er ihm und erkennt die ernste Lage, in der Karsa sich befindet. Es gelingt ihm indessen, festzustellen, wo der Professor die Schlüssel zu dem Geheimraum aufbewahrt, und als der Physiker, überzeugt, der eingeschlossene Verbrecher könne seiner Strafe nicht mehr entgehen, den Flur auf einige Augenblicke verlässt, öffnet Waldemar dem Bruder, schliesst die Tür hinter ihm wieder ab und zeigt ihm einen sicheren Weg aus dem Haus. Als die Polizeibeamten eintreffen, ist die Zelle leer, des Professors wertvolle Erfindung verschwunden und keine Spur der Flüchtigen mehr zu finden.

Eine tiefe Niedergeschlagenheit bemächtigt sich des Gelehrten, aus der ihn auch seine Tochter Erna, sonst seine treueste

Kameradin, nicht reißen kann. Die Zeitungen melden den Verlust seiner Erfindung, knüpfen aber höhnisch zweifelnde Bemerkungen an diese Notiz, die den Professor noch tiefer verwunden. Da erhält Erna einen Brief ihrer Freundin, die auf Besuch in einer fremden Stadt einen Tänzer gesehen hat, der sich während seiner Vorführung in ein Skelett verwandelte. Ganz erfüllt von dieser seltsamen Vorstellung, die sie an die Erfindung Bergs erinnert, erstattet sie Erna ausführlichen Bericht.

entschliessen

Der Professor und seine Tochter sich sofort, den Tänzer selbst zu beobachten. Ihre Vermutungen bestätigen sich. Karsa, in dem der Professor sofort einen der Bewerber um den Assistentenposten wieder-erkennt, ist der Dieb seiner Lichtstrahlen. Wie aber die Beweise seines Verbrechens liefern und ihn gleichzeitig daran verhindern, den kostbaren Apparat verschwinden zu lassen? Erna hat eine vorzügliche Idee. Anmutig in hohem Grade und von ungewöhnlich künstlerischer Veranlagung, wird es ihr nicht schwer fallen, in dem Variété ein Engagement zu finden und Karsa als Kollegin unauffällig näher zu treten! Der Professor, der sich der Berechtigung ihres Wunsches nicht verschliessen kann, gibt der Tochter seine Einwilligung, und Erna wird von dem Direktor, dem sie sich vorgestellt hat, in einem Augenblick auf die Bühne geführt, da Karsa eine neue sensationelle Nummer--das Skelett als Seiltänzer--übt. Sehr liebenswür-dig läßt er die junge Dame, deren Probe zur grössten Zufriedenheit des Direktors ausfällt, in das Theater-Restaurant ein, wo Erna bemerkt, wie Karsa seinem kleinen Bruder den Lichtapparat mit einem Zettel übergibt, der au gensceinlich das Versteck desselben schildert. Unter einem hastig geflüsterten Vorwand verlässt Erna das Lokal, um Waldemar zu folgen, stösst jedoch mit diesem unterwegs zusammen und erregt dessen Verdacht in einer Weise, dass er ihr heimlich zu folgen beginnt. Doch gerade dieser Umstand gereicht ihm zum Verderben. Erna führt den Knabe ⁿ/in das Zimmer ihres Vaters,

wo dieser ihn zwingt, den Zettel, den Karsa ihm gegeben, auszuliefern. Nachdem sie den sich wild sträubenden Jungen eingeschlossen haben, eilen Vater und Tochter in Karsas Wohnung, wo Erna im Fachwerk der Wand richtig den Apparat findet. Inzwischen hat sich jedoch der kleine Bruder Karsas aus dem improvisierten Gefängnis befreit. Durch das Fenster ist er auf die Strasse hinab gestiegen und hat seinen Bruder von der ihm drohenden Gefahr benachrichtigt. Karsa eilt sofort in seine Wohnung, kommt jedoch zu spät. Der Belichtungsapparat ist fort, und mit ihm sind alle seine Zukunftsträume in Schaum zerrennen. Da bringt ihn eine Zeitungsnotiz auf die Spur des Professors. Dieser tritt seine Heimreise auf dem Dampfer "Orion" an. Karsa und Waldemar schleichen sich heimlich an Bord des Schiffes und verstecken sich im Laderaum. Erna jedoch errät ihren Aufenthalt auf dem Dampfer. Sie durchsucht seine Kajüten und stellt vermittels ihres Apparates, dessen Strahlen durch die dicksten Bohlen dringen, den Aufenthalt Karsas in einer riesigen Tonne fest. Ehe sie jedoch Hilfe herbeirufen kann, hat der Fänger sie überwältigt und gefesselt. Im Besitz des Apparates flüchtet er sich mit Waldemar auf eines der Rettungsboote, das er heimlich herablösst, um mit allen Kräften ans Ufer zu rudern. Das tapfere Mädchen bleibt jedoch nicht lange in ihrem furchterlichen Gefängnis. Die Angst vor dem Erstickungstode gibt ihr Riesenkräfte. Es gelingt ihr, ihre Pistole hervorzuziehen und einen Schuss abzugeben. Die Matrosen finden die halb Ohnmächtige und befreien sie von ihren Banden. In einem zweiten Boote verfolgt sie die Flüchtigen, die inzwischen die felsige Küste erreicht haben und an den schroffen Hängen emporklettern. Während sie waffenlos sind, verfügt Erna über ihre mehrfach geladene Pistole. Ihre Behendigkeit übertrifft die Gewandtheit der Brüder. Sie kommt ihnen näher und näher. Ihre Schüsse verwunden die Fliehenden, die sich durch den Blutverlust bald am Ende ihrer Kräfte sehen. Aber sie gönnen ihrer Feindin den Triumph eines Sieges nicht. In wilder Verzweiflung wirft Karsa

(Totentanz)

- 5 -

den Apparat in die Tiefe, wo er in einem sprühenden Feuerwerk zerschellt. In nächsten Augenblick durchschneiden zwei Schatten in sausendem Sturz die Luft. Als Erna auf der Höhe des Felsens anlangt, gewahren ihre entsetzten Augen nur noch die Umrisse zweier zerschmetterter Leichname. Nicht weit von ihnen liegt die Erfindung des Vaters, für die sie ihr Leben hingegeben haben, zerbrochen wie sie, ein vergängliches Stückwerk menschlichen Geistes, das Segen bringen sollte und sich doch nur in Fluch verwandelte.

ooooooooooooo

den Apparat in die Tiefe, wo er in einem sprühenden Feuerwerk zer-
 schellt. In nächsten Augenblick durchschneiden zwei Scherben in
 senkrechten Sturz die Luft. Als Erste auf der Höhe des Feuers erliegt,
 Gewahren ihre entsetzten Augen nur noch die Umriss zweier zerbrochen-
 ter Leichname. Nicht weit von ihnen liegt die Erlingung des Ver-
 ters, für die sie ihr Leben hingegeben haben, zerbrochen wie sie,
 ein verhängnisvolles Stückwerk menschlichen Getates, das Segen bringen
 sollte und stattdoch nur in Fluch veränderte.

oooooooooooooooooooo

LA DANCE MACABRE.

Personnages:

Le professeur Bouton, illustre chimiste
Armande, sa fille
Karsakow, danseur
Vladir, son frère.

Karsakow trouve sa position désespéré. Il est artiste, et a eu jusqu'à présent un engagement comme danseur de cirque, mais vient de recevoir son congé avec le motif que son numéro est trop vieux, qu'il n'attire plus. Il ne sait comment gagner son pain et celui de son petit frère Vladir, âgé de onze ans. Mais tout à coup il découvre une annonce d'un chimiste illustre, le professeur Bouton, qui pendant longtemps a travaillé à ^{une} découverte ayant pour objet de rendre translucide le corps humain. Il a l'intention de commencer une série d'expériences pratiques, pour lesquelles il a besoin d'un médium. Karsakow se met à sa disposition pour gagner un peu d'argent en attendant mieux.

Quelques jours après qu'il a fait la connaissance de l'invention lumineuse du professeur Bouton, il reçoit une lettre d'un contenu très décourageant. La lettre vient de son imprésario, qui lui écrit qu'il lui est impossible de lui procurer un engagement. Il faut qu'il trouve un truc tout nouveau, quelque chose qu'on n'ait jamais vu représenter sur aucune scène.

Trouver quelque chose de nouveau! C'est plus facile à dire qu'à faire, se dit Karsakow, mais tout à coup il se rappelle l'invention du professeur Bouton. Voilà quelque chose nouveau, quelque chose qu'on n'a jamais vu sur aucune scène. Son cerveau s'occupe déjà à composer le texte des affiches qui certainement éveillera sensation. S'il pouvait seulement s'emparer de l'invention! De ses visites chez le professeur Bouton il sait que la

préparation lumineuse est renfermée dans une petite caisse carrée, qu'on peut facilement emporter.

Peu à peu il munit son plan. Il décide de se glisser dans la villa du professeur, et de voler la caisse avec l'invention lumineuse. S'il y réussit, alors sa fortune est faite. Déjà le même soir il exécute son projet. Sans rencontrer d'obstacles il se procure accès au cabinet d'expériences, où il sait que l'invention lumineuse se trouve. Mais sans qu'il le remarque, la grosse porte de fer se referme derrière lui, et donne en même temps l'alarme au professeur qui se trouve prévenu qu'un intrus, s'est introduit dans son sanctuaire scientifique. On appelle la police, mais avant qu'elle arrive le petit frère de Karsakow, Vladir, qui, de lui-même, avait suivi son frère, le délivre, et tous deux s'échappent ainsi avec l'invention précieuse.

Quelque temps après la fille du professeur Bouton, Mlle Armande, reçoit une lettre d'une de ses amies qui est en voyage. Elle a été au Cirque d'été où elle a vu un artiste danseur qui, au beau milieu de sa danse, se faisait transformer en squelette. Cela rappelle à Armande l'invention disparue de son père, et elle pense de suite que le voleur et le ^{le}squelette danseur ne sont qu'une seule et même personne, et elle persuade son père de partir immédiatement à la ville de Z.

Peu de jours après le père et la fille sont assis dans une loge au cirque d'été où Karsakow est engagé. Dès que Karsakow se montre il est reconnu par le professeur comme son ancien médium, et il comprend alors le secret de la ^{le}squelettique danse mystérieuse. Armande qui est une jeune fille pratique, a tout de suite conçu un plan audacieux, par lequel elle espère pouvoir faire rentrer le professeur en possession de sa préparation lumi-

lumineuse. Elle veut chercher un engagement au cirque d'été pour, de cette manière, approcher Karsakow sans éveiller ses soupçons. Déjà le lendemain matin Armande se présente auprès du directeur du cirque, et obtient la permission de faire un essai où elle a la chance de rencontrer Karsakow. Il se sent tout de suite attiré vers la jeune fille, qui répond à son amabilité avec des sourires et des rougeurs. Ils se donnent un rendez-vous après l'essai.

Pour se débarrasser de Vladir, Karsakow l'envoie avec la caisse renfermant l'invention lumineuse pour la cacher chez lui dans une chambre secrète, dont il lui indique exactement la situation. Sous un prétexte quelconque Armande s'éloigne et court après Vladir. Par quelques manoeuvres habiles elle réussit à faire tomber le garçon dans une embûche, prend la caisse avec l'invention, qu'elle rapporte rayonnante de joie à son père. Aussitôt que possible ils se décident à partir pour la maison.

Karsakow qui est furieux d'avoir été trompé de cette manière, et en outre se trouve en présence de la perspective de ne plus trouver d'engagements, lit dans un journal, que le professeur Bouton et Armande retournent par le vapeur "Orion", et se décide à faire un dernier coup pour entrer de nouveau en possession de la caisse. Lui et son frère Vladir pénètrent furtivement à bord d'"Orion" et se cachent dans la cale.

Pendant la nuit Vladir se glisse dans les couloirs jusqu'à la cabine du professeur Bouton, mais Armande découvre le danger à temps et se décide à y faire face. Elle découvre la cachette de Karsakow dans la cale, mais Karsakow qui n'hésite devant aucun moyen pour arriver à son but, garrotte la jeune fille, vole l'invention et s'enfuit dans un des canots de sauvetage.

Grâce à son agilité étonnante Armande se délivre bientôt. Dans un autre des carnots elle poursuit les fugitifs qui cependant sont arrivés sur une île rocheuse et déserte. La poursuite se continue par des gorges dangereuses où Karsakow tout à coup se voit arrêté devant un précipice profond. En un clin d'oeil il comprend ce qui l'attend s'il est forcé de se rendre, et il décide de périr plutôt avec l'invention, dont dépend toute son existence. Avec une force violente il jette la caisse renfermant la préparation lumineuse très explosive contre les rochers. Un écho mille fois doublé de l'explosion terrible gronde dans les vallées et les gorges de l'île; mais tout en bas dans le précipice Armande aperçoit les corps horriblement mutilés de Karsakow et de Vladir.

Dans un entre des canots elle pourrit les fugitifs qui cependant
 sont arrivés sur une île rocheuse et déserte. La pourriture se
 continue par des luges dangereuses on Karasow tout à coup se
 voit arrêté devant un précipice profond. En un clin d'oeil il
 comprend ce qui l'attend s'il est forcé de se rendre, et il
 décide de partir plutôt avec l'invention, sans départir toute son
 existence. Avec une force violente il jette la caisse renfer-
 mant la préparation lumineuse très explosive contre les rochers.
 Un écho mille fois doublé de l'explosion terrible gronde dans
 les vallées et les gorges de l'île; mais tout en bas dans le
 précipice Armande aperçoit les corps horriblement mutilés de
 Karasow et de Vladimir.

DØDEDANSEN
DE MYSTISKE 2-STRAALER

SE MAPPE NR. P: 13142